

Sygn. akt: III U 609/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 26 marca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. P. prawo do emerytury od 1 lutego 2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

J. P. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddziału w P. z dnia 26.03.2013r., znak (...), którą to decyzją odmówiono mu prawa do wcześniejszej emerytury stwierdzając, że nie spełnia warunków do przyznania tego świadczenia. Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie: 16.04.1971r. – 31.08.1991r. oraz w (...) S.A. w O..

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podał, że odwołujący J. P. na dzień 01.01.1999r. wykazał okres pracy wynoszący łącznie 31 lat, 8 miesięcy i 12 dni, tj. 31 lat, 8 miesięcy i 12 dni okresów składkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w (...) M. oraz w (...) S.A. w O.. Biorąc powyższe pod uwagę organ emerytalny stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, gdyż nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił, co następuje:

J. P. (ur. (...)) od dnia 09.10.2007r. posiada prawo do świadczenia przedemerytalnego.

W dniu 25.02.2013r. ubezpieczony zwrócił się do I/ZUS w O. z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego I/ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. okres pracy wynoszący łącznie 31 lat, 8 miesięcy i 12 dni, tj. 31 lat, 8 miesięcy i 12 dni okresów składkowych.

Organ rentowy nie uwzględnił do okresów pracy w szczególnych warunkach:

- okresu od 01.07.1968r. do 27.10.1970r. oraz od 15.10.1972r. do 30.09.1974r. z tytułu zatrudnienia w (...) M., ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie został określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, stwierdzono także, że w ww. okresach ubezpieczony był zatrudniony na dwóch stanowiskach ślusarz - powlekacz. Wykonywanie podczas zmiany roboczej pracy na różnych stanowiskach wyklucza możliwość spełnienia wymogu wskazanego w §2 ww. rozporządzenia, tj. wykonywania pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewidzianym dla danego stanowiska.
- od 03.04.1978r. do 20.09.1989r. oraz od 10.05.1990r. do 30.04.1992r. z tytułu zatrudnienia w (...) M., ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie został określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji wymienionego rozporządzenia, stwierdzono również, że w okresach tych zatrudniony był na dwóch stanowiskach ślusarz – spawacz. Wykonywanie podczas zmiany roboczej pracy na różnych stanowiskach wyklucza możliwość spełnienia wymogu wskazanego w § 2 rozporządzenia, tj. wykonywania pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewidzianym dla danego stanowiska.
- od 01.05.1992r. do 31.12.1995r. z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. w O., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30.07.2001r. nie został określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji powoływanego rozporządzenia oraz brak stanowiska pracy,
- od 01.01.1996r. do 31.12.1998r. z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. w O., ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30.07.2001r. nie został określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji powoływanego rozporządzenia,

Biorąc powyższe pod uwagę Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że J. P. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury według przepisów art. 184 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący osiągnął wprawdzie wiek 60 lat, rozwiązał stosunek pracy z ostatnim pracodawcą oświadczył we wniosku o emeryturę, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, legitymuje się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy lecz nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Dlatego Oddział ZUS też decyzją z dnia 26.03.2013r. odmówił J. P. prawa do wcześniejszej emerytury.

Od w/w decyzji J. P. wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

J. P. w okresach od 01.07.1968r. do 27.10.1970r. oraz od 15.10.1972r. do 30.09.1974r. był zatrudniony w (...) M., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku powlekacza metalu. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43) Wykazie A Dziale III poz. 77 – wskazano, że praca polegająca na powlekanii na gorąco metalami kolorowymi lub tworzywami sztucznymi jest pracą w warunkach szczególnych. Okres ten był pracą wykonywaną w warunkach szczególnych.

J. P. w okresie od 03.04.1978r. do 20.09.1989r. oraz od 10.05.1990r. do 30.04.1992r. był zatrudniony w (...) M. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z

dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43) Wykazie A Dziale XIV pkt.12 – wskazano, że praca polegająca na spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym jest pracą w warunkach szczególnych. Okres ten był pracą wykonywaną w warunkach szczególnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków: P. C. (k. 41 adnotacja 20:35), J. K. (k.41, adnotacja 27:35) i J. S. (k. 55, adnotacja 2:48), zeznania odwołującego słuchanego w charakterze strony (k. 68, adnotacja 2:07), akta osobowe odwołującego się (k. 47,48), akta III U 604/08) tutejszego Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

O. J. P. jest zasadne.

J. P. urodził się dnia (...), zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 j.t. ze zm.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,

- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Zgodnie natomiast z § 2 ust. 2 w/w Rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy w wystawionym według określonego w przepisach wzoru świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przed sądem ubezpieczeń możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień o emerytury wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

Przedmiotem sporu jest okres pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący się J. P. domagał się ustalenia, że jego praca w Przedsiębiorstwie (...) w M. i w (...) S.A. w O. była pracą w szczególnych warunkach.

Na okoliczność powyższego Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z akt sprawy organu rentowego, zażądał akt osobowych i przesłuchał świadków.

Do akt dot. świadczenia przedemerytalnego ((...) -5) dołączono świadectwo wystawione w dniu 22.04.1992r. przez Przedsiębiorstwo (...) w M. w likwidacji z którego wynika, że J. P. w latach 01.09.1966r. – 30.04.1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował stanowiska: w okresie 01.09.1966r. – 30.06.1969r. pracownika młodocianego, zaś w okresie 01.07.1969r. – ślusarza, ślusarza – spawacza i ślusarza – brygadzysty (k. 9 a.s.p.).

Ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) w M. w likwidacji wynika, że u w/w pracodawcy odwołujący się w okresie od 01.07.1968r. do 30.09.1974r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na: lutowaniu blach metali kolorowych, powlekanii na

gorąco metalami kolorowymi na stanowisku ślusarz – powlekacz wymienionym w wykazie A dziale III poz. 77 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i (...) z dnia 01.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MBiPMB nr 3 poz. 6). (k. 11 a.e.).

Ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) w M. w likwidacji wynika, że u w/w pracodawcy odwołujący się w okresie od 03.04.1978r. do 30.04.1992r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: przy spawaniu konstrukcji stalowych elektrodą oraz w osłonie gazów CO2 na stanowisku ślusarz – spawacz wymienionym w wykazie A dziale XIV poz. 12 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i (...) z dnia 01.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MBiPMB nr 3 poz. 6). (k. 13 a.e.).

Na żądanie Sądu archiwum w M. nadesłało akta J. P. z okresu jego zatrudnienia w (...).

Z „Podania o zatrudnienie” (k. 86 a.o.) wynika, że odwołujący się w zakładzie pracował od 01.09.1966r. do 28.10.1970r., z przerwą na służbę wojskową.

W w/w zakładzie odwołujący się z dniem 06.11.1972r. został zaangażowany do pracy na stanowisku ślusarza (k. 84 a.o.).

Z protokołu Komisji Kwalifikacyjnej (...) z dnia 13.11.1972r. wynika, że na tę datę odwołujący się posiadał 3 – letni staż pracy na stanowisku ślusarza (k. 81 a.o.).

Z dniem 06.11.1972r. odwołującemu powierzono stanowisko ślusarza (k. 80 a.o.), w kolejnych angażach widnieje stanowisko – ślusarz.

Od dnia 01.07.1976r. odwołującemu się powierzono stanowisko ślusarza- brygadzysty (k. 75 a.o.), w kolejnych angażach podano, że przysługuje mu dodatek brygadzistowski. W kolejnych angażach wskazywano, że odwołujący się zajmuje stanowisko ślusarza – brygadzysty.

Z dniem 01.10.1983r. odwołującemu się powierzono stanowisko ślusarza – spawacza elektrycznego ręcznego, brygadzysty. Jednocześnie przyznano mu dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia (k. 52 a.o.). W kolejnych angażach wskazywano, że odwołujący się zajmuje stanowisko ślusarza – spawacza - brygadzysty albo ślusarza – spawacza elektr. ręcz. – brygadzysty.

W okresie 22.09.1989r. do 28.03.1990r. odwołujący się przebywał na urlopie bezpłatnym. W okresie tym pracował jako robotnik budowlany Elektrowni (...) w K. (k. 29 - 25 a.o.).

Z dniem 10.05.1990r. odwołującemu powierzono stanowisko ślusarza na Wydziale Montażowym (k. 22 a.o.).

W kolejnych angażach wskazano, że zajmuje on stanowisko ślusarz, a od 12.09.1990r. – ślusarz – brygadzista (k. 16 a.o.). W angażu tym wskazano także, że odwołujący się otrzymał od dnia 12.09.1990r. dodatek brygadzistowski na czas trwania montażu (...) w W., odwołujący montował deskowanie stropu łukowego (...) w W. (k. 16 i 17 a.o.).

Dodatek ten w związku z zakończonymi pracami przy montażu (...) został z dniem 02.01.1991r. cofnięty w związku z zakończeniem prac (k. 14 a.o.).

W dniu 30.12.1991r. odwołujący się J. P. zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem (...) w M.. Został zatrudniony na stanowisku ślusarz na wydziale montażowym na czas określony do dnia 30.04.1992r. (k.5 a.o.).

Z dniem 31.12.1991r. z J. P. rozwiązano umowę o pracę z dniem 31.12.1991r. na podstawie ustawy z dnia 28.12.1989r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (k. 3 a.o.).

W świadectwie pracy wystawionym w dniu 22.04.1992r. przez Przedsiębiorstwo (...) w M. w likwidacji wynika, że J. P. w okresie 01.09.1966r. – 30.04.1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował stanowiska: w okresie 01.09.1966r. – 30.06.1969r. pracownika młodocianego, zaś w okresie 01.07.1969r. – ślusarza, ślusarza – spawacza i ślusarza – brygadzysty. Ze świadectwa tego wynika, że odwołujący się odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie 28.10.1970r. do 14.10.1972r., a stosunek pracy został rozwiązany z przyczyny likwidacji przedsiębiorstwa (k. 1 a.o.).

Z akt emerytalnych wynika, że w okresie 02.04.1964r.- 30.11.1964r. i od 01.04.1965r. – 25.11.1965r. J. P. pełnił służbę w Wojsku Polskim (k. 9 a.e.).

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w celu ustalenia **rodzaju faktycznie wykonywanych przez odwołującego czynności w Przedsiębiorstwie (...) w M..** Sąd w tym celu dopuścił dowód z przesłuchania przesłuchał świadków: P. C., J. K. i J. S. oraz odwołującego w charakterze strony.

Świadek P. C. zeznał, że od 1971r. do 1991r., tj. przez 20 lat pracował w (...), najpierw jako ślusarz, a potem jako spawacz. Odwołujący się pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, był spawaczem, może zatrudniony był od 1974r. Pracowali obok siebie, ale w innych brygadach. W brygadach tych byli ślusarze i spawacze, po około 10 osób. Spawacze spawali konstrukcje stalowe, a ślusarze wykonywali prace ślusarskie. Odwołujący tylko spawał. Mistrzem był K.. Prac nikt nie przydzielał, mistrz przynosił karty pracy, produkcja była seryjna, wytwarzano elementy budowlane do Związku (...). Było to spawanie najpierw elektryczne, a potem w osłonie CO₂. Świadek także miał problemy z uzyskaniem emerytury, przed Sądem w Ostrołęce ustalono, że pracował w warunkach szczególnych w w/w Zakładzie (...).

Świadek J. K. zeznał, że zna odwołującego się, razem pracowali w (...) w M.. Świadek pracował tam przez 20 lat, w latach 1971 – 1991r.; najpierw na stanowisku ślusarza – przez 3 lata, a potem jako majster, m.in. nadzorując brygadę, w której pracował odwołujący się. Świadek nadzorował stanowiska ślusarzy, ślusarzy – spawaczy i ślusarzy. Odwołujący się zakwalifikowany był jako spawacz. Świadkowi wiadomo, że w pomieszczeniu „Pobieralni” robiono chłodnice. J. K. zeznał, że odkąd pamięta, odwołujący się pracował jako spawacz. Wówczas było tak, że jeśli ktoś umiał spawać, to nawet ślusarze spawali, wystarczyło, aby mieli „co nieco w głowie”, ale do wykonywania niektórych elementów spawalniczych potrzebne były specjalne uprawnienia spawalnicze, np. do ciśnieniowego zbiornika do cementu, i potrzebna była Książeczka Spawacza. Ludzie pracowali jako spawacze lub ślusarze, na jednej sali – wszyscy wchłaniali szkodliwe substancje, panowały tam warunki szkodliwe. Brygadzista rozdzielał prace, a potem brał się za własną robotę, jednakże nie było potrzeby wyznaczania codziennie pracy. W (...) wykonywano projekty wielomiesięczne, wielkogabarytowe, każdy pracownik był wdrażany od początku do swoich czynności, codziennie wiedział, co ma robić, nie trzeba było w większości robót przydzielać codziennie czynności. Świadek zeznał, że odwołujący się był brygadzystą, do jego zadań należało rozdzielić pracę i także pracować jako spawacz. W świadectwie ma wpisany „ślusarz – spawacz” - bo takie były angaże. Odwołujący się wykonywał prace spawalnicze. Były to duże konstrukcje. Najpierw było to spawanie elektryczne i gazowe, a potem w osłonie CO₂. Praca polegała na tym, że spawacz trzymał maskę i uchwyt spawalniczy, a ślusarz przy nim przytrzymywał arkusz blachy i heftował – tj. punktowo szepiał. Czyli spawacz i ślusarz razem współpracowali nad jednym detalem. Heftowanie to spawanie punktowe, na duży element, który robiono, składały się poddetale, które trzeba było zespawać. Ślusarz trzymał blachę, by spawacz mógł ją punktowo przyczepić. Prace ślusarskie na tej hali polegały na wycinaniu elementów, oszlifowaniu. Wszystko odbywało się na jednym stanowisku, albo np. spawacz był dwa metry dalej od szlifierza. Świadek zeznał, że uzyskał świadectwo pracy w warunkach szczególnych, ale ZUS zakwestionował je.

Świadek J. S. zeznał, że zna odwołującego. Świadek pracował w (...) w M. przez 20 lat, od 1971r. do końca istnienia zakładu. Świadek pracował jako spawacz przez cały okres. Pan P. też pracował jako spawacz, dłuższy czas razem pracowali w jednej brygadzie, na jednej hali. Aby wykonywać pracę spawacza, trzeba było mieć uprawnienia. J. P. miał

uprawnienia spawacza, świadek również. Świadek uzyskał świadectwo pracy w szczególnych warunkach, ZUS uznał to świadectwo, nie miał problemów z uzyskaniem emerytury. Świadek robił to samo, co odwołujący się. Pracowali w pełnym wymiarze czasu pracy. To była praca zmianowa, na II zmiany. Odwołujący wykonywał tylko prace spawalnicze na pierwszej zmianie. Praca była w zakładzie: spawali konstrukcje, zbiorniki do cementu, wieże budowlane, robili podkłady do płyt budowlanych, płyty budowlane, tzw. sbm, zbiorniki do cementu – czyli wszystko do budownictwa. Było to spawanie elektryczne, elektrodami i drutem. J. P. cały czas spawał. Ślusarze składali elementy, które były przekazywane do brygady spawalniczej. Odwołujący, w tym okresie, kiedy świadek pracował, wykonywał tylko prace spawalnicze w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem Sądu w/w zeznania świadków P. C., J. K. i J. S. w całości zasługują na wiarę, gdyż są one spójne, logiczne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają oraz korelują z dokumentacją zawartą w aktach osobowych odwołującego. Świadców pracowali z odwołującym w tym samym zakładzie i na tej samej hali, orientują się więc, jakie czynności wykonywał.

Świadek J. K. był bezpośrednim przełożonym J. P., opisał sposób wykonywania czynności przez podległych mu pracowników i podział między nimi czynności, to on miał wpływ, jakie czynności będzie wykonywał m.in. odwołujący. Wszyscy świadkowie podkreślali jednak, że nazwa angaży nie zawsze odpowiadała wykonywanym czynnościom, podali też, że nie codziennie zachodziła potrzeba wyznaczania zakresu obowiązków, gdyż wykonywano projekty długoterminowe i każdy wiedział, co ma robić danego dnia.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę zeznania świadków P. C., J. K. i J. S. oraz dane z akt osobowych należy dać wiarę twierdzeniom J. P. co do tego, że w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę najpierw jako powlekacz, a następnie spawacz, jeszcze przed uzyskaniem formalnych uprawnień spawalniczych. Zwrócić też należy uwagę na fakt, że z zeznań świadków wynika, iż w Zakładzie praktycznie spawał każdy, kto potrafił, bez konieczności posiadania Książeczki Spawacza – której posiadanie było wymagane przy spawaniu wymagającym większych umiejętności. Powyższe oznacza, że nazwy angaży – tak jak wskazywali odwołujący się i świadkowie, nie odzwierciedlały faktycznie wykonywanych czynności. Dodatkowym potwierdzeniem tego faktu są dane uzyskane przez Sąd z akt sprawy III U 604/08 dot. świadka P. C.. Z akt tych wynika, że świadek w (...) rozpoczął pracę w dniu 01.12.1971r., zajmował stanowiska: ślusarza, tokarza, ślusarza – spawacza, spawacza, a świadek ten zeznał, że pracował obok odwołującego i robili to samo, tylko w innych brygadach.

Przesłuchiwany na okoliczność swego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. J. P. zeznał, że z wykształcenia jest ślusarzem - spawaczem. Najpierw przez 3 lata uczęszczał do przyzakładowej szkoły zawodowej, gdzie wykonywał drobne rzeczy. W (...) najpierw powlekał metale kolorowe cyną. Potem ukończył kurs spawacza i spawał. Praca ślusarza-powielacza polegała na pobielaniu cyną materiałów, żeby je potem lutować. Na powielaniu tylko tym się zajmował, pracował na cały etat. Podczas zatrudnienia odbył 2-letnią zasadniczą służbę wojskową (1969 -1971r.), a następnie wrócił jeszcze na stanowisko powielacza. Później już pracował tylko i wyłącznie jako spawacz do końca istnienia zakładu. Jako spawacz spawał formy do konstrukcji dla fabryki domów. Było to spawanie elektryczne i gazowe, innych prac nie wykonywał. To nie była praca na wysokości, pracował na hali.

Odwołujący się zeznał, że pracował na cały etat, 8 godzin dziennie, bez przerw poza urlopami. Spawał konstrukcje dla fabryki domów i zbiorniki. Było to w osłonie CO₂. Dostawał pieniądze jako dodatek szkodliwy. W zakładzie (...) na początku wytwarzano uszczelki i chłodnice, a potem segmenty do fabryki domów i zbiorniki do cementu 60- i 120-tonowe – trzeba było spawać przy konstrukcjach stalowych.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że J. P. w okresach od 01.07.1968r. do 27.10.1970r. oraz od 15.10.1972r. do 30.09.1974r. był zatrudniony w (...) M., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku powlekacza metalu. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43) Wykazie A Dziale III poz. 77 – wskazano, że praca polegająca na powlekanii na gorąco metalami kolorowymi lub tworzywami sztucznymi jest pracą w warunkach szczególnych. Okres ten był pracą wykonywaną w warunkach szczególnych.

Pracował na „powlekarni”, dokonując cynowania metali kolorowych, kwasem solonym i siarkowym – wytrawianiem i powlekaniami detali cyną. Łącznie okres ten daje 4 lata, 3 miesiące i 13 dni.

J. P. w okresie od 03.04.1978r. do 20.09.1989r. oraz od 10.05.1990r. do 30.04.1992r. był zatrudniony w (...) M. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43) Wykazie A Dziale XIV pkt.12 – wskazano, że praca polegająca na spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym jest pracą w warunkach szczególnych. Okres ten był pracą wykonywaną w warunkach szczególnych. Okres ten daje łącznie 13 lat, 5 miesięcy i 9 dni. Z akt osobowych odwołującego J. P. i złożonej przez niego do akt sprawy książeczki spawacza, wydanej w dniu 21.06.1983r. (k. 39 a.s.) bezspornie wynika, że kurs podstawowy spawania łukowego odbył w dniach 12.01.1983r.- 14.06.1983r., zaś kurs podstawowy spawania gazowego w okresie 29.11.1986r. – 18.03.1987r.

Wspólnie tylko okresy pracy w zakładzie (...) dają łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 22 dni pracy w warunkach szczególnych.

Odwołujący odbywał służbę wojskową w okresach: od 02.04.1964r.- 30.11.1964r. i od 01.04.1965r. – 25.11.1965r. (k. 9 a.e.). Z orzecznictwa wynika, że w zakresie zatrudnienia żołnierza czynnej służby wojskowej jest pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jeśli wykonywał ją w taki sam sposób (stale i w pełnym wymiarze czasu pracy) przed powołaniem do służby i do zatrudnienia tego powrócił po jej zakończeniu w przepisany terminie (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.05.2012 r., II UK 265/11, LEX nr 1227192). Okres ten zatem należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach.

Uznając, iż odwołujący się wykazał ponad 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych Sąd ograniczył postępowanie dowodowe i nie prowadził go w zakresie zatrudnienia w (...) w O., gdzie odwołujący pracował jako doręczyciel telegramów, a następnie telemonter kabli ziemnych żelowanych.

Uznając, iż J. P. spełnił wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do emerytury, wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w dniu (...)osiągnął wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE, Sąd w oparciu o art. 477⁽¹⁴⁾§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 26.03.2013r. i przyznał J. P. prawo do emerytury począwszy od dnia (...). - tj. od miesiąca, w którym złożył wniosek, stosownie do treści art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (wyrok SN z dnia 28.04.2010r, II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dowodami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w zakładzie (...) w spornym okresie jako pracy w szczególnych warunkach. Dopiero na etapie postępowania sądowego odwołujący za pomocą zeznań świadków wykazał, że faktycznie wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Z tych względów Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.